

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1240 København K

Dato: 2. februar 2016
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Morten Holland Heide
Sagsnr.: 2016-0033-0768
Dok.: 1857875

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. S 547, som medlem af Folketinget Josephine Fock (ALT) har stillet til justitsministeren den 26. januar 2016.

Søren Pind

/

Lasse Boje

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. S 547 fra medlem af Folketinget Josephine Fock (ALT):

”Finder ministeren, at der i lovgivningen bør opstilles betingelser og krav om retskendelse før påbegyndelse af gps-overvågning, uanset om gps-udstyret placeres på bilens yderside og dermed ikke kræver indtrængen?”

Begrundelse:

”I dommen i UfR 1996.1496 V slog Vestre Landsret fast, at en placering af gps-udstyr uden indtrængen i bilen, når bilen er placeret på et frit tilgængeligt sted, alene har karakter af skygning. Skygning er ikke et straffeprocessuelt indgreb i retsplejelovens forstand, hvorfor der ikke kræves retskendelse forinden. I dommen i UfR 2000.2476 H fandt Højesteret, at såfremt placeringen af gps-udstyret kræver indtrængen i bilen eller bilen er placeret på et sted, der ikke er offentligt tilgængeligt, er der derimod tale om et straffeprocessuelt indgreb. Efter retsplejelovens § 791 a om teleobservation kræves det derfor, at indgrebet må antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen, at efterforskningen vedrører en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængselsstraf, og endelig, at der forinden indhentes tilladelse fra retten.”

Svar:

Politiet kan som led i efterforskningen af strafbare forhold benytte GPS-udstyr til f.eks. at følge med i, hvor den mistænkte bil bevæger sig hen (såkaldt pejling).

Hvis politiet anbringer pejlingsudstyret uden på bilen, er der som udgangspunkt ikke tale om et straffeprocessuelt tvangsindgreb, og der gælder ikke krav om retskendelse, ligesom retsplejeloven ikke indeholder en særlig regulering af politiets brug af pejling under disse omstændigheder.

Det betyder ikke, at politiet har fri adgang til at benytte pejling i efterforskningen, idet politiet bl.a. skal overholde behandlingsreglerne i persondatalovens kapitel 4.

Persondatalovens kapitel 4 er opbygget således, at § 5 indeholder en række grundlæggende principper for behandling af personoplysninger, som altid skal iagttages, mens §§ 6-8 indeholder generelle betingelser for, hvornår behandling af henholdsvis ikke-følsomme og følsomme personoplysninger må finde sted.

Reglerne i kapitel 4 indebærer, at politiet som udgangspunkt kun vil kunne benytte pejling, hvis det er nødvendigt for, at politiet kan løse sine opgaver med f.eks. at efterforske strafbare forhold, og hvis disse opgaver i det konkrete tilfælde ikke kan løses med mindre indgribende midler.

Efter min opfattelse er der ikke på det foreliggende grundlag behov for at begrænse politiets efterforskningsmuligheder ved herudover at stille krav om retskendelse eller ved at indføre en særlig regulering i retsplejeloven.